

Dissident

*Beatae plane aures, quae, non vocem foris sonsntem, sed intus auscultant veritatem docentem.
Истинно блаженны уши, внимающие не голосу на площадях, но голосу, в тиши учащему истине.*

Oproep aan alle politieke partijen van België

De internationale vrouwelijke vereniging voor de mensenrechten „The Mothers against violence“ is erg verontwaardigd over het ontwerp van de rondzendbrief van de minister van migratie- en asielbeleid Annemie Turtelboom (Open VLD) en ernstig verontwaardigd over de geplande hervormingen van de Vreemdelingenwet.

In het 60ste jaar van het bestaan van het verdrag van de Rechten van de Mens wordt dit verdrag door België (het hart van Europa) geschonden.

Mensen, die een negatieve beslissing op hun asielaanvraag gekregen hebben, worden beroofd van vele rechten, zoals het recht op arbeid en op gezondheidszorg.

Elk politicus, die in de regering komt, probeert de toestand te veranderen zodat mensen van onzekerheid naar geestelijke depressiviteit gaan.

Minister Turtelboom speelt een nieuw spel met de levens van de mensen door het punten systeem dat zij heeft bedacht. Wat is dat? Is dit een gelegenheid om met illegalen te spotten? Me-

vrouw Turtelboom heeft misschien te vaak computerspellen gespeeld. Zij voelt zich misschien Onze Lieve Heer, dat zij zo met gevoelens van mensen kan spelen.

De gehanteerde criteria in de rondzendbrief van Annemie Turtelboom zijn onlogisch. Punten op het criterium werk – is dit, misschien, een grap?

“40 punten voor mensen die op dit moment werken in een knelpuntberoep”.

Maar als men geen verblijfs-

vergunning heeft, krijgt men geen werk.

Of wil Mevrouw van minister de verkoop van valse werk-contracten zoals in Frankrijk aanmoedigen? 100 min 40 zijn 60 punten, die overblijven. Voor regularisatie heeft men 70 tot 100 punten nodig. Dus illegalen kunnen nooit geregulariseerd worden omdat zij nooit de vereiste 70 punten kunnen halen. Voor wie is dit circus bedoeld? Misschien wil iemand van de Belgische mensen geregulariseerd worden of kan Mevrouw Turtelboom niet goed rekenen.

Blz. 3

Inhoud

Oproep aan alle politieke partijen van België	blz. 1,3
Buitenlandse steun voor Oezbekistan	blz. 2
№9 van de zwarte lijst van dictators	blz. 4
Selectief geheugenverlies	blz. 4
„Begrip“ voor Oezbekistan	blz. 5
9 mei	blz. 5
De euroambtenaar in relatie tot Oezbekistan	blz. 6

VZW “The Mothers against violence” (Belgium)

Weg naar Opoeteren 20,
3670, Meeuwen-Gruitrode, Belgium

Buitenlandse steun voor Oezbekistan

Tijdens een interview voor radiozender „Stem van Amerika“ op 21 maart 2008 becommentarieerde Thomas Adams, coördinator van de hulp van de V.S. voor Europa en Eurasia, de situatie betreffende de financiële steun die Oezbekistan krijgt.

Thomas Adams zei dat het bedrag aan financiële steun afhangt van vele factoren: „Na de tragische gebeurtenissen op 11 september, werkt de Oezbekistaanse overheid samen met de V.S. Oezbekistan staat de VS toe om gebruik te maken van zijn grondgebied als steun voor de oorlog in Afghanistan.

Dientengevolge groeide de hulp van de V.S. aan Oezbekistan vlug, en het was 200-300 miljoen dollar per jaar tijdens een aantal jaren. Maar de laatste jaren werd de hulp aan Oezbekistan vermindert, omdat de wederzijdse relatie onbetrouwbaar was geworden.

Dit feit betekent niks voor iedereen in Oezbekistan. Niemand merkte iets van de Amerikaanse hulp vroeger en, natuurlijk, voelt

die niet verminderen. Misschien is het verdrietig voor de presidentiële familie zelf en haar bedienden.

„Het congres was bezorgd dat de Oezbekistaanse overheid de hervormingen niet zo snel uitvoert als de V.S. het wilde“, zegt Adams.

„En daarom werd de vermindering van hulp aan Oezbekistan goedgekeurd. Als in 2007 het bedrag aan hulp 15 miljoen dollar was, is voor dit jaar 10, en in 2009 slechts ongeveer 8 miljoen dollar gepland.“

Welke democratische en economische hervormingen werden

„...wie corruptie in stand wil houden en aanwakkeren, doet direct geld in de officiële zakken“

verwacht door de overheid van de V.S.?

Door dit geld aan Karimov en zijn familie te geven hoopte de VS misschien bij te dragen aan democratische hervormingen in Oezbekistan. Maar volgens officiële Oezbekistaanse bronnen is Oezbekistan een rijk land en zou zelf hulp aan de VS kunnen bieden om democratische, economische en sociale hervormingen uit te voeren.

Op 25 februari heeft de overheid van Oezbekistan een energieplan ter grootte van 1.84 miljard dollar ondertekend.

In januari heeft Karimov een pakket van 17 investeringsprojecten goedgekeurd voor het to-

taal van 800 mln. dollar, in wezen op het gebied van landbouw, vervoer en techniek.

Rusland is de belangrijke commerciële partner van Oezbekistan. De commerciële revolutie tussen de twee landen in 2007 telde samen 4 miljard dollar. Voorts denkt Moskou de volgende jaren meer dan 2 miljard dollar te investeren in de Oezbekistaanse economie.

Daarmee is het duidelijk dat de kleinigheid waarmee Amerika de leider van Oezbekistan probeert om te kopen belachelijk is. Nochtans is het noodzakelijk om de mentaliteit van de Oezbekistaanse overheidstop te kennen omdat Karimov geen cent wil missen en hij wil zich niet aan speciale verplichtingen houden.

Wie de inwoners van Oezbekistan echt wil helpen moet een andere manier van hulp kiezen. Voor Oezbekistan is het noodzakelijk om huizen, ziekenhuizen en scholen met eigentijdse materiaal te laten bouwen. Die zouden dan voor alle burgers toegankelijk moeten zijn.

Nieuwe onderwijsinstellingen, universiteiten, onderzoekscentra, fabrieken en ondernemingen zijn zeer noodzakelijk en verzekeren nieuwe banen. Het is een schande voor een land met zo veel waardevolle natuurlijke rijkdommen, dat dit groeiende land zo arm is. Maar wie corruptie in stand wil houden en aanwakkeren, doet direct geld in de officiële zakken.

“10 punten voor schoolgaande kinderen” Maar kinderen, jonger dan 6 jaar, die hier zijn geboren, weten niets van het andere land, de andere cultuur? Worden zij met de huisdieren vergeleken?

Één krabbel van Turtelboom beslist voor vele mensen over leven of dood. Goed, het is een zeer interessant spelletje, waardoor zij rustig na het werk naar huis kan gaan.

Zij hoeft geen zolderkamers in de slechtste delen van de stad te huren, geen vuil werk te doen voor heel weinig geld, geen politiemacht te vrezen, die irritant langzaam langsrijdt in de buurt.

Zij hoeft geen vragen van haar eigen kinderen „waarom kunnen wij niet...?” te beantwoorden. Turtelboom kan verlof van 2-3 maanden per jaar nemen, kan haar familie zien, wanneer zij dat wil, iets waar illegalen slechts van kunnen dromen...

Wij begrijpen, dat Turtelboom, als elke jonge politicus het wenselijk vindt zich rond de perscampagne te profileren. Nochtans, zo ga je over lijken en niet voor de eer van België en de partij van Minister Turtelboom Open VLD.

Door deze voorstellen, kan men het werk van de Nationale socialistische partij vergelijken met de toestanden in de tweede wereldoorlog, toen ook over lijken werd gegaan om doelen te bereiken.

De internationale vrouwelijke mensenrechten vereniging „The Mothers against violence“ roept elke Belgische partij op tot interventie.

België bekrachtigde De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, waar het verplicht werd om rechten en vrijheden van de mens te beschermen en te eerbiedigen,....

Analyse, uitgevoerd door de internationale vrouwelijke mensenrechten vereniging „The Mothers against violence“ van het ontwerp van rondzendbrief van minister van migratie- en asielbeleid Annemie Turtelboom geeft aan dat dit document een bovenmatig beperkend karakter heeft en speciaal wordt gecreëerd voor het negeren van het grote aantal illegalen.

De internationale vrouwelijke mensenrechten vereniging „The Mothers against violence“ roept op tot het stoppen van schendingen van de mensenrechten en

- Een directe herziening van het ontwerp van de rondzendbrief van de minister van migratie- en asielbeleid Annemie Turtelboom;
- definities in de wet over de regularisatie en de op basis van die wet onderworpen documenten te verwijderen en zodanig te veranderen dat de te hanteren criteria logisch zouden zijn;
- openbare organisaties aan te trekken om de verandering in de wet te verwerken;
- de vertegenwoordigers van de organen van de regering op te dragen zich te onthouden van populistische politiek verklaringen, bedreigingen en niet gegronde beloften, en ook niet illegalen, die een hongerstaking beginnen als wanhoopsacties te betichten van chantage“;

- aan vluchtelingen en andere personen bescherming te bieden tegen deportatie, uitlevering en andere gedwongen terugkeer naar een land, dat hun rechten met de grote waarschijnlijkheid zal schenden, door hen te martelen of nog erger,

ter dood te zullen brengen;

- tot het leiden van een onafhankelijk en transparant onderzoek naar de omstandigheden van alle recent gedeporteerden, die tegen de Belgische wetgeving en de internationale verplichtingen van het land werden gerealiseerd, en de juiste sancties toe te passen op ambtenaren die zich schuldig maakten aan vermelde schendingen.

- tot het leiden van een onafhankelijk en transparant onderzoek naar alle pogingen tot zelfmoord in de deportatiekampen, en de juiste sancties op ambtenaren, die zich schuldig maakten aan dergelijke schendingen.

Te garanderen dat België haar verplichtingen in het kader van internationale wet op het gebied van de rechten van de mens zal waarborgen, en er naar zal streven dat alle vertegenwoordigers van gezag die rechten zouden eerbiedigen.

“...Misschien wil iemand van de Belgische mensen geregulariseerd worden of kan Mevrouw Turtelboom niet goed rekenen.”

№9 van de zwarte lijst van dictators

Het Amerikaanse tijdschrift «Parade» publiceerde een lijst waarop de dictators van 2008 staan. Die wordt sinds 2003 jaarlijks gepubliceerd met de steun van de organisaties Freedom House, Amnesty International, Human Rights Watch en Reporters Without Borders. Islam Karimov heeft daarop de negende plaats gekregen. Vroeger stond hij op een lagere plaats maar door zijn slechte daden te-

genover de bevolking heeft hij nu een hogere plaats “verdiend”. Waren de daden van Karimov niet voldoende om nummer één te worden? Wij veronderstellen dat de reden hiervoor de summiere informatie is over Oezbekistan bij de internationale gemeenschap. Wij hopen dat in het volgende jaar Karimov die gepaste titel zal verkrijgen.

Selectief geheugenverlies

Op 13 Mei 2008 herdenken de inwoners van de Oezbeekse stad Andizhan hun familie leden, die tijdens de vreedzame manifestatie op 13 mei 2005 werden doodgeschoten. Tijd gaat onverbidde-lijk snel. Voor de families van die gedode mensen lijken de 1096 dagen een week, die door de bittere herinneringen omvloog. Voor anderen werd deze tijd een gordijn, waar achter het mogelijk is om de tragedie te verbergen. Het is mogelijk om te denken dat er niets vrese-lijk is gebeurd tijdens die warme dag in Mei. Het is mogelijk te vergeten dat het mensenbloed van duizenden onschuldige mensen met een waterpomp is weggepoetst van het asfalt. En lijken, die in het geheim zijn begraven in de buurt van de stad, kunnen niets meer vertellen.

De top van de Europese Unie is al besmet met dit opzettelijk geheugenverlies. Deze positie is begrijpelijk – het buitenlands beleid is het aan

zijn zeer belangrijke principes van de extractie verplicht om het in hun voordeel te verhalen, aangezien de belangrijkste zorg altijd de economische prioriteiten zijn.

Iedereen speelt toneel -de Ministers van Buitenlandse zaken van de Europese Unie dit hebben goedgekeurd en die belachelijke sancties voeren tegen Oezbekistan, en de Oezbeekse president, die deze sancties minacht, en tegelijkertijd showacties van oppakking en vrijlating van de mensenkrachtactivisten houdt.

Beide kanten zijn tevreden, maar de gemeenschap wordt langzaam maar zeker besmet met dit geheugenverlies omtrent daden tegen mensen. En de Europese Unie kan met een schoon geweten de strijd voor de energiebronnen van Oezbekistan voortzetten en ook, met een succesvolle distributie, de militaire basissen van Duitsland voor een langere periode binnenlaten in de Oezbeekse stad Termez .

„Begrip“ voor Oezbekistan

Op 25 februari wees de minister van economie en technologieën van Duitsland, Michael Glos, na zijn reis door Centraal Azië erop, dat voor de vernieuwing van de dialoog met het Westen het voor Tashkent noodzakelijk is om de bureaucratie te verminderen en de verplichtingen ten aanzien van de mensenrechten uit te voeren.

„Wij roepen de Oezbekistaanse overheid op om uitvoerige hervormingen door te voeren, hoewel wij niet van plan zijn om de rol van leraar hier te spelen,“ - sprak Michael Glos op het commerciële forum.

Het Oezbekistaanse beheer, dat absolute minachting voor de eisen van de Europese Unie laat zien, probeert niettemin om met deze eigen beperkte denkwijze relaties met het Westen te bevestigen. In plaats van echte stappen, is de regering van Oezbekistan geneigd tot showacties. Zo werden verscheidene mensenrechtenactivisten bevrijd na de presidentiële verkiezingen van december.

In zijn buitenlands beleid begon Karimov zich ook zeker te gedragen als resultaat van het feit dat zijn

daden onbestraft bleven. Bijvoorbeeld, in één gesprek, merkte hij op dat „in het Westen de juistheid van de acties van de regering van Oezbekistan tijdens de periode van het neerslaan van de oproer in Andizhan wordt begrepen. Begrip is de eerste stap naar de vernieuwing van een wederzijds voordelige samenwerking met de Europese Unie en de V.S.“ „Begrip“ wat bedoelt hij daarmee? De president van Oezbekistan gelooft, blijkbaar, oprecht dat iedereen, en niet alleen Duitsland dat al geïnteresseerd is in vriendschap met Oezbekistan, Andizhan „vergat“, en de ogen voor de massaschendingen van de mensenrechten in het land en het anticonstitutionele beleid van Karimov sloot. Maar in mei 2008 zullen de vertegenwoordigers van de sociaal democratische partij van Duitsland volmondig opnieuw beweren dat Oezbekistan het model van democratie in Centraal Azië is.

9 mei

In Mei 2008 viert de ex USSR 63 jaar van de overwinning van de Tweede Wereldoorlog. Veel tijd is voorbijgegaan. De Sovjet Unie werd in 1991 ontbonden. Praktisch alle leiders van nieuwe republieken krijgen volledig voordeel uit de „onafhankelijkheid“.

De top bloeit, de bodem vegeteert .

Straffeloos handelen van de top, corruptie, schending van de mensenrechten, anti-democratie, onderdrukking van de zwakke lagen van de maatschappij... Deze definitie kan zowel aan Rusland, Oezbekistan als Turkmenistan en aan veel andere dictatoriale landen worden gegeven.

De mensen, met de door hun bloed verworven vrede, leven in ellende en lijden. In Oezbekistan bloeit de onwettige ontneming van woningen van veteranen, oude mensen, invaliden en eenzame mensen.

Behandeling van deze misdadige activiteit, volgens bewijsmateriaal van verenigingen van mensenrechten, door medewerkers van de politie en de leden van familie van hoge gerechtelijke ambtenaren, militaire commissarissen, leiders van communes, en al anderen, gebeurt niet.

Mensen die hun woningen kwijt zijn verdwijnen zonder een spoor achter te laten of komen door een corrupte rechtbank in psychiatrische klinieken.

Voor de oorlogsveteranen blijft slechts de dag 9 Mei waarop zij één keer per jaar gratis eten krijgen en op die dag vertellen zij verhalen over de oorlog. Het is makkelijk voor de leiders van het land om deze veteranen een keer per jaar zo'n gratis eten te geven in plaats van een goede verzorging over het hele jaar.

De euroambtenaar in relatie tot Oezbekistan

Europa en Oezbekistan zijn absoluut verschillend, maar ze worden door een dunne draad van politiek verbonden. Die politiek laat twee gezichten zien. Wat is het ware gezicht van een euroambtenaar in relatie tot Oezbekistan?

Op 17 januari 2008 heeft de speciale vertegenwoordiger van de Europese Unie voor Centraal Azië, Pier Morrel, Islam Karimov gefeliciteerd met zijn herverkiezing als president van Oezbekistan. Hij merkte op dat de Europese Unie Oezbekistan beschouwt als een betrouwbare partner en graag verdere samenwerking met dit land wil verbreden.

Deze informatie is gepubliceerd op de officiële Oezbeekse internetsites. Van de kant van Pier Morrel volgden geen weerleggingen hiervan, waardoor die informatie de waarheid lijkt.

Naar onze mening komt de reactie van de Britse textielarbeiders, na 17 jaar, erg laat. Maar hopelijk is hun geweten nu wakker geschud. Terri Green, het hoofd van de administratie van het bedrijf Tesco Clothing, heeft verklaard dat het bedrijf vindt dat het gebruik van gedwongen kinderarbeid volledig ontoelaatbaar is en zolang deze praktijken in Oezbekistan blijven bestaan, wijst Tesco Clothing principieel het gebruik van Oezbekistaans katoen af voor hun textiel. Dit is een zeer vreemde houding.

Misschien ligt de reden hiervoor in het conflict tussen Rusland en Groot-Brittannië, want Karimov is, zoals bekend, de strategische partner van Poetin.

Terri Green verklaarde ook: "Wij probeerden drie jaar om Oezbekistaanse katoen die geproduceerd werd met gedwongen kinderarbeid van de markt te verwijderen. Daarnaast is de productie slecht voor het milieu en komt alleen ten goede aan de elite."

Als Tesco Clothing de aankoop van Oezbekistaans katoen stopt, zal dit, volgens de ambtenaren van het bedrijf, een ernstig effect hebben op de katoenindustrie.

Wij willen opmerken dat deze luide verklaring slechts lucht beweegt en niks oplevert. De Europese ambtenaren werken graag met China samen dat niet veel verschilt van Oezbekistan, Rusland en andere dictatoriale landen wat betreft de mensenrechten. Omdat europolitici de belangen van Europese zakenmensen of managers op het hoogste niveau behartigen, zullen Europa en Groot-Brittannië katoen van Rusland kopen, die Rusland eerst van Oezbekistan heeft gekocht. Niemand zal de bron van deze katoen willen verliezen, op welke manier die ook geogst wordt. Het basisprincipe is namelijk dat economische belangen ondergeschikt zijn aan principes op moreel gebied.

Kinderen in Centraal Azië werken al jaren, niet alleen als katoenplukkers, maar ook als dragers, bedelaars of als vermaak. Het beleid van Islam Karimov veroorzaakt deze ongelukkige situatie en ook de elk jaar slechter wordende sociale en financiële positie van de Oezbekistaanse bevolking.

Het zou wenselijk zijn meer aandacht van de Europese media hiervoor te vragen. Zij zijn, zoals in Oezbekistan, ook van de overheid afhankelijk en de censuur is hier niet minder dan in Rusland of in Oezbekistan.

VZW "The Mothers against violence" (Belgium)

Halfjaarlijks uitgave van
VZW "The mothers against violence",
: 150 ex.

Hoofdredacteur: Adikaev Idris